

KMI 12

2020-2021

Petőfi Irodalmi Ügynökség Kárpát-medencei Igazgatóság

BENE ZOLTÁN

IANCU LAURA

KÜRTI LÁSZLÓ

LÖVÉTEI LÁZÁR LÁSZLÓ

MAJOROS SÁNDOR

SZÁLINGER BALÁZS

SZÁRAZ MIKLÓS GYÖRGY

ZSILLE GÁBOR

BÉK TIMUR

MARCSÁK GERGELY

NAGY LEA

REGŐS MÁTYÁS

Tisztelt Olvasó!

A Petőfi Irodalmi Ügynökség Kárpát-medencei Igazgatóságának küldetése a kortárs magyar szépirodalom és az olvasás minél szélesebb körű népszerűsítése határon innen és túl. Hisszük, hogy a magyar irodalom egy, írják bárhol a világon. Összetartozásunk egyik aranyfedezete, amely méltán bírt nemzetmegtartó erővel a viharos évszázadokban.

Tapasztalat, hogy még a kortárs irodalom iránt érdeklődő közönség is meglehetősen kevés alkotót ismer és olvas, hiszen középszintű tanulmányaiban, de még a média fórumain is alig találkozhat velük és műveikkel.

Szeretnénk, ha jóval gazdagabb kép kerekedne ki benne a napjainkban születő magyar szépirodalomról, ezért igazgatóságunk fő célkitűzései közt szerepel írók, költők közvetítése könyvbemutatókra, rendhagyó irodalomórákra, fesztiválokra, kulturális rendezvényekre. Színpadi produkciókat hozunk létre a társművészetek bevonásával, s azokat karavánszerűen utaztatjuk a Kárpát-medencében. Magyar írórezidencia programot indítunk, amelynek keretében ösztönözzük új művek születését, s közben terveink szerint a szállást biztosító partner települések irodalmi-kulturális életét is gazdagítjuk.

Évente kiválasztunk nyolc szakmailag már elismert alkotót és négy pályakezdő fiatal tehetséget, hogy segítsük írói arculatuk építését, műveik népszerűsítését. Jelen kiadványban e most induló programunk kiemelt szerzőit ajánljuk szíves figyelmébe.

Mi szavakban utazunk. Legyen Ön is az útítársunk! Közösen messzebbre érhetünk.

Szentmártoni János
igazgató

SENIOR

„...élő, lüktető mítoszok kellenek, európai és nemzeti mitológia. Visszacsoadásiásra van szükség, hogy a világot újra több dimenzióban érzékelhessük...”

„Már minden csak a felszínt fodrozza – valahogy úgy, mint amikor gyerekkorunkban kavicsal kacsáztunk a vízben: az elhajított kő pattogott néhányat a felszínen, végül eltűnt, a mélység nyomtalanul magába nyelte, soha többé nem láttuk. Nem tudtuk a köről semmit, sem azt, miért ugrál a víz hátán, sem azt, miért merül el. Csak a mozdulatot ismerte a kezünk, aminek következménye a kacsázó kavics lett. Most sincs ez másként.”

(Kacsázás – részlet)

„...mind a hagyományos, mind a ma divatos történetmeséléssel meglehetősen ironikusan, sőt olykor igencsak szarkasztikusan bánik.”

(Molnár Dávid – Az érdeemes, nemes Rózsasándor kalandjai)

1973-ban születtem Kecskeméten, gyermekkorom óta Szegeden élek. Írásaim 2001 óta jelennek meg különböző folyóiratokban és antológiákban.

Iskoláimat Szegeden végeztem, a Szegedi Tudományegyetemen szereztem művelődésszervező, könyvtáros és andragógus diplomát, majd ugyanitt, a Málnási Bartók György Filozófia Doktori Iskola művészetfilozófiai alprogramjában folytattam doktori tanulmányokat, jelenleg doktorjelölt vagyok.

A Szeged kulturális folyóirat főszerkesztőjeként dolgozom, valamint az Irodalmi Jelen és a Pannon Tükör folyóiratok prózarovatát vezetem. Emellett a szegedi TiszapART Televízió felelős szerkesztője és a Károli Gáspár Református Egyetem kreatív írás kurzusának óraadó tanára vagyok.

Kulturális közösség szervezéssel is foglalkozom, többek közt a Madách Irodalmi Társaság és a Magyar Írószövetség Csongrád-Csanád megyei Írócsoportjának elnökeként, valamint a Szegedi Akadémiai Bizottság Művészeti Szakbizottsága Szépirói Munkacsoportjának titkáráként.

2019-ben elnyertem a Magyar Művészeti Akadémia Művészeti Ösztöndíj Programjának hároméves ösztöndíját.

„Bene Zoltán úttörő íróink egyike. Ugyanis visszatérni a történethez ma lázadás a kánon ellen.”

(Árpás Károly – Év-könyv)

„A regényben egy ízben megjelenik az is, hogy az irodalmi alkotások annyiféleképpen értelmezik az olvasói (...) De az bizonyos, hogy a hanyatló civilizációnk egyik lehetséges végjátékát elolvasni mindenki számára elgondolkodtató lehet.”

(Vincze Ágnes – Áramszünet)

Kötetei: *Fekete föld* (regény, 2001, e-könyv, 2019), *Változatok, lehetőségek* (novellák, 2002), *Út* (kisregény, 2004), *Ásatás* (kurtanovellák, tárcák, karcolatok, 2006), *Év-könyv* (novellafüzér, 2007), *Üledék – NEMzedékregegy* (2008), *Hollók gyomra* (regény, 2010, e-könyv, 2019), *Keserédes* (regénymorzszák, 2010), *Továbbmondott történetek* (novellák, 2011), *A méltányolás ideje* (tanulmányok, kritikák, recenziók, 2012), *Farkascseresznye* (regény, 2013, e-könyv, 2019), *Kurta élet* (novellák, 2014), *Az Isten háta* (novellák, 2015), *Az érdeemes, nemes Rózsasándor kalandjai* (betyárpikareszk, 2016), *Áramszünet* (regény, 2018), *Isten, ítélet* (regény, e-könyv, 2020), *Mandola története* (kisregény, e-könyv, 2020)

Előkészületben: *Sarki fény* (kisregény)

Fontosabb díjai: Fehér Klára-díj (2006), a Magyar Írószövetség és a Honvédelmi Minisztérium irodalmi pályázatának Nívódíja (2010), Teleki Pál Érdemérem (2013), Kölcsey-érem (2014)

SENIOR

„ Biztonságot semmiben nem lelek, de a megfoghatatlan reménybe kapaszkodom. ”

„ A költőnő a megérinthehetlenségtől, bezárkózásától jut addig a pontig, amikor már belülről emészti fel őt magát és világát is az egyben tarthatatlanság jelensége. ”

(Hörcher Eszter – András érkezésére)

„ Iancu Laura költészete úgy anakronisztikus, ahogy a tölgyfákban csobogó tenger vagy az izmok architektúrája egy szarvas nyakán. Nem korszerű, ahogy megszólal, mert időtlen, amiről beszél. (...) Két-három soros miniatűrjei, kisszámú népdal-imitációja s tágasabban nyújtózkodó szabadversei (...) nem poétikai bravúrokra törnek, hanem a poézis szentségét keresik. Líraian bölcs, inas mondatai misztikává emelik a literatúrát, s liturgiát büvölnek az írásból-olvasásból. ”

(Halmai Tamás: Isten peremén.
A szakralitás esztétikája Iancu Laura költészetében)

„ ...a madár letekint a helyre, ahonnan felszállt, de visszanéz az útra is, amelyet megtett. Repül annak tudatában, hogy alatta ott a mélység. ”

(Wéber Anikó – Gerlice)

1978-ban születtem a moldvai Magyarfaluban (Arini, Románia), jelenleg Velencén élek. Középfokú tanulmányaimat a csíkszeredai Nagy István képzőművészeti középiskolában végeztem. Budapesten óvodapedagógia, majd hittanár, később politikai kommunikáció szakon, a Szegedi Tudományegyetemen pedig néprajz szakon diplomáztam. A Pécsi Tudományegyetem Néprajz-Kulturális Antropológia Tanszék Doktori Iskolájában 2012-ben PhD fokozatot szereztem.

2000-től jelennek meg szépirodalmi írásaim hazai és határon túli irodalmi lapokban, antológiákban. Néhány évig a csíkszeredai Moldvai Magyarság kulturális havilap szerkesztője voltam.

2011 óta a Magyar Tudományos Akadémia Bölcsészettudományi Kutatóközpont Néprajztudományi Intézetének tudományos munkatársaként dolgozom.

A Magyar Művészeti Akadémia tagja vagyok.

„ Én is csak azt hiszem, amit elődeim vallottak, a hit ugyanis mindig ugyanaz marad, a tudás változik. ”

(Gerlice – részlet)

Kötetei: *Pár csángó szó* (versek, 2004), *Karmaiból kihullajt* (versek, 2007), *Élet(fogytiglan)* (levelek Borbáth Erzsébethez, 2009), *Névtelen nap* (versek, 2009), *Szeretföld* (elbeszélés, 2011), *Kinek a semmi a mindene* (versek, 2012), *Petrás Incze János* (dráma, 2013), *Míg kabátot cserél Isten* (versek, 2014), *Éjszaka a gyermek* (versek, litánia, 2017), *Gerlice* (gyorsröptű írások, 2018), *András érkezésére* (versek, 2019)

Fontosabb díjai: Bálint András publicisztikai díj (2004), a Tokaji Íróklub nagydíja (2008), Bella István-díj (2010), Falu Tamás-díj (2011), József Attila-díj (2012), Jankó János-díj (2013)

SENIOR

KÜRTI
LÁSZLÓ

„Elvégeztem néhány iskolát, de valójában semmi fontosat nem sikerült elsajátítanom, amit ne tudtam volna már világlemben (...) tévedéseimet, iskoláimat, hivatalos szerepeimet, hasznomat, társadalmi megítélhetőség tekintetében, csak mint élettényt tudom regisztrálni.”

1976-ban születtem Vásárosnaményban, Mátészalkán élek. Filozófusként végeztem a Debreceni Egyetemen, ahol jelenleg az esztétika szak doktorandusza vagyok. Etika és erkölcs tanári képzést a budapesti Kodolányi Főiskolán szereztem, a testnevelő és gyógytestnevelő tanári szakot a budapesti Semmelweis Egyetemen és az egri Esterházy Főiskolán végeztem. A mátészalkai Esze Tamás Gimnáziumban tanítok.

Korábban a Partium irodalmi, művészeti, közéleti folyóirat versrovatának szerkesztője, majd 2010-től 2019-ig a főmunkatársa voltam. 2014 őszétől A Vörös Postakocsi folyóirat szépirodalmi rovatát szerkesztem. 2020-tól Térey János-ösztöndíjas vagyok.

„...a nagyon erős expozíciók mindig másfelé haladnak a következtetések levonása tekintetében, mint amerre az olvasó vinné őket, vagy mint amilyen irányba az olvasó áll, hogy fogadja a konklúziót.”

(Nagy Koppány Zsolt – Ahogy én öleltem)

„Kürti László kiindulópontja és iránya is az emberi lélek, iránytűje a szenvedés.”

(Kemény István – Testi misék)

„...és mosni hátukat a pancsoló unokáknak, kilukadt lavórok, szívdörgő szerelmek után áztatva konyhakövet, majd nagy kacagva kikapni a kis lurkókat, mint szöggel a képet, fölázott vályogház omlékony falából, mielőtt még az ő mosdóvizük is végleg elhűlne.”

(Érettségi – részlet)

„A Kürti-líra (...) vékony határvonalon mozog, de a leginkább privátnak induló vershelyzeteket is sikerrel emeli át a személyesség szférájába.”

(Kulin Borbála – A csalásról)

Kötetei: Félszavak (versek, 2000), Akvárium (versek, 2003), Alkalmi otthonok (versek, 2007, hangoskönyv-melléklet: 2008), Testi misék (versek, 2012), A csalásról (versek, 2017), Kürti László versei (hangoskönyv, 2017), Ahogy én öleltem (versek, 2020)

Fontosabb díjai: Balázs Ferenc-díj (2007), A Vörös Postakocsi folyóirat irodalmi díja (2011), a Tokaji Írótabor nagydíja (2014), Bella István-díj (2018), Kölcsey Ferenc-díj (2018)

LÖVÉTEI
LÁZÁR
LÁSZLÓ

„ A versek nem önmagukért íródnak. Innen a célom is: azt szeretném, hogy versem mindenkiben ugyanarra a visszhangra találjon – írtam 1990-ben (...) 48 évesen talán nem szégyen nosztalgizni egy kicsit. ”

„ Át a hegyeken eltévedtem a hófúvásban kilátástalan helyzetemből csodálatos véletlen segített ki s most hogy megmenekültem már nem várom hogy felébredjek. ”

(Álom)

„ Rakoncátlan ez a Lövetei. Miközben megidézi a hagyományt, olyan hétköznapi beszéddel elegyíti az ünnepléses megszólalásokat, amelyek visszadobják a hexameterektől elbódult olvasót a jelenbe. ”

(Gál Andrea – Zöld)

1972-ben születtem a székelyföldi Lövétén, Csíkszentdomokoson élek. Középiskolai tanulmányaimat a székelyudvarhelyi Tamási Áron Líceumban végeztem, tanári diplomámat 1998-ban szereztem a kolozsvári BBTE magyar-román szakán. 1998–2010 között a csíkszeredai Székelyföld kulturális folyóirat szerkesztője, 2010–2019 között a főszerkesztője voltam. 2020-tól Térey János-ösztöndíjas vagyok.

„ ...olyan poeta doctus, aki tudja, hogy ezeken a pásztori tájakon évszázadokkal ezelőtt sem csak a bibliaforgatáshoz, hanem ahogy mondani szokás, az ekeszarvához is hozzászoktak a prédikátorok. Igen, nem véletlen a harag a legújabb könyvcímben. Löveteiben is harag dúl az elveszett harmónia, az elveszett erdélyi világegész miatt. ”

(Markó Béla laudációjából)

„ ...egyfajta brechti intellektuális esztétikaszínházban ülünk, s a komor jelentések ellenében ható könnyed, elegáns forma s az egyéb elidegenítő hatások (...) olyan tökéletesen működtek, hogy a verseknek a mégannyira komoly kitételeit sem kötöttük konkrét személyhez, azaz nem vettük halálosan komolyan. ”

(Tózsér Árpád – Két szék között)

Fontosabb kötetei: A névadás öröme (versek, 1997), Távolsgártartás (versek, 2000), Két szék között (versek, 2005), Arany versek (Széjlegyzetek Arany Jánoshoz, 2009), Árkádia-féle (válogatott és új versek, 2009), Zöld (versek, 2011), Alkalmi (versek, 2017), Miféle harag (versek, 2019)

Fordításkötetei: Mircea Cărtărescu: Lulu (regény, 2004), Filip Florian – Matei Florian: Kölyök utca (regény, 2014), Alexandru Vakulovski: Hányinger utca (regény, 2015), Doina Ioanid: Ideje, hogy fülbevalót hordj és más poémák (prózaversek, 2019)

Előkészületben: Feketemunka (versek), Zákus fügefája (versek)

Fontosabb díjai: a Romániai Írók Szövetségének Debüt-díja (1997), Déry-díj (2005), Radnóti-díj (2008), József Attila-díj (2009), az Erdélyi Magyar Írók Ligája nagydíja (2011), az MMA Az év legjobb könyve díja (2017), Balassi Bálint-emlékkard (2018), Erdélyi magyar kortárs kultúráért díj (2020)

SENIOR

„...az olvasmányosság az olvasói érdeklődés felkeltésének alapfeltétele (...) írás közben az vezérel, hogy bármit megtehetek, csak azt a luxust nem engedhetem meg magamnak, hogy unalmasan írjak.”

„Minden ránk vonatkozó titkos tudás itt lebeg az orrunk előtt, csak képtelenek vagyunk kihámozni belőle a lényegét. Utólag, ha már megtörtént a baj, sokkal bölcsőbbek vagyunk. Valósággal tobzódunk az addig elhanyagolt, jelentéktelennek hitt, de egyszerűen nagyon fontosá váló részletekben, és ezek jobban passzolnak egymáshoz, mint egy római mozaik ködarabkái.”

(Az eperfa nyolcadik gyökere – részlet)

„...a személyesség, az általános és az örökérvényűség stilisztikailag hajszálpontosan megformált szintézise.”

(Kemsei István – Az ellenség földje)

A vajdasági Bácskossuthfalván (korábbi nevén: Ómorovica) születtem 1956-ban. Szabadkán végeztem elektrotechnikusként 1975-ben, majd 1976–1991 között a szülővárosomban dolgoztam. Novelláimat eleinte a 7Nap, az Üzenet, a Magyar Szó, a HÍD és az Új Symposion közölte. 1991 óta Budapesten élek. 1991 és 1994 között kultúrházi gondnokként, 1995-től 1998-ig a Magyar Napló rovatszerkesztőjeként, majd 1998-tól 2004-ig különféle napi- és hetilapoknál újságíróként tevékenykedtem. 2004-től a Regénytár és az Irodalmi Élet honlapokat működtettem. 2007 óta mint webes szerkesztéssel foglalkozó köztisztviselő dolgozom. 2020-tól Térey János-ösztöndíjas vagyok.

„...a gyermeki látásmód naiv rácsodálkozásától a létfilozófiai mélységéig, az életkép-szerűen eleven jelenetsoroktól a túéles íróniával megrajzolt karakterekig sokfajta síkon közelíti meg az időben távoli, ám aktualitásában máig ható családi legendáriumot.”

(Pál Zsuzsanna – Az eperfa nyolcadik gyökere)

„...revelatív tablót kapunk a háborúba sodródott vagy az elől menekülő, sokszorosán kiszolgáltatott kisember mitikussá emelt sorsáról, élet és halál egyetemesse növelt dilemmáiról, a nagybetűs Fátumról.”

(Csontos János – Meghalni Vukovárnál)

Kötetei: A visszhangkíséret (elbeszélések, 1989), Távolodás Bácskától (elbeszélések, 1994), Kirándulás a Zöld-szigetre (novellák, 1999), Meghalni Vukovárnál (regény, 2003), Akácfáink sokáig élnek (novellák, 2004), Emberrel esik meg (novellák, 2007), Tranzitszálló (kisregények, 2009), Közelebb, mint amilyen távol (regény, Rahim Bërisha álneven, 2010), A 7 mesterbölcsész (regény, Benjamin Babbler álneven, 2012), Az eperfa nyolcadik gyökere (regény, 2013), Az ellenség földje (novellák, 2017)

Fontosabb díjai: Üzenet-díj (1989), Szirmai Károly-díj (1990), Sinkó Ervin-díj (1990), Déry Tibor-díj (1995), József Attila-díj (2004), Artisjus-díj (2008), Márai Sándor-díj (2011), Magyar Művészeti Akadémia – Könyvnívódíj (2017), Magyar Arany Érdemkereszt (2018)

SENIOR

SZÁLINGER BALÁZS

„Nem hiszem, hogy egy alkotónak definiálnia kellene saját magát, a munkához való hozzáállását, vagy művön kívüli aktussal kellene ráirányítania a figyelmet valamely, a költészetével kapcsolatosan fontos nézőpontra vagy vonatkozásra.”

„...Nincs más, a költészetnek Muszáj szépnek lennie a végén, Legyen az élet mellett elkötelezett massa Fölött tajtékozó ostoba nyelvi burján.”

(361° – részlet)

„...nem egyszerűen az általánosból kínál utat az egyedibe, a bármikor reprodukálhatóból a megismételhetetlenbe, hanem szikár, bárki által megragadható (szak)tényekhez tesz egyedi megfigyelésből adódó véleményeket (...) nem csak régi korok küzdéséről, vagy a folyamatosan változó tájról olvasunk: aki figyel, tragédiát talál.”

(Nagygéci Kovács József – 360°)

1978-ban születtem Keszthelyen, jelenleg Budapesten élek. Szülővárosomban érettségiztem, a Károli Gáspár Református Egyetemen és Szegeden jogot hallgattam, mellette az ELTE Tanárképző Főiskolai Karán diplomáztam 2001-ben művelődésszervezőként.

Verseimmel 1999 óta vagyok jelen az irodalmi életben, drámáimat, darabjaimat 2008 óta mutatják be a színházak. 2012-től 2017-ig a Hévíz folyóirat főszerkesztője voltam. 2020-tól Térey János-ösztöndíjas vagyok.

„A gyakran szerepekbe bújó fanyar játékoság, a távolságtartás könnyedsége és fölényessége, az erőteljes pátosztalanítás, illetve (olykor az érzelmességig) elvállalt azonosulás és a megrendült vallomás határán játszanak a Szálinger-vers húrjai – mindig elegánsan, hajlékony nyelven, virtuóz verselési technikával (...) olyanmire, hogy alig észlelhető, hogy a szavak játéka, a virtuóz technika mély, szakralitással is telített drámát jelenít meg.”

(Pécsi Györgyi – M1/M7)

„...tudja és velünk is érezteti: van valami rémisztő abban, hogy a kimondás aktusa által létrejöhet valami szabályon túli, hogy a szó önmagában metavalóságot teremthet (...) minden ironia és keserűség ellenére, Szálinger Balázs verseiben ott él valami-féle józan optimizmus is, ami kitartásra int – és arra, hogy ne dőljünk be saját szomágiánknak.”

(Koncz Tamás – 361°)

Kötetei: Kievezni a vajból (versek, 1999), Zalai Passió (vígeposz, 2000), Első Pesti Vérekabaré (versek, 2002), A sík (kiseposz, 2005), A százegyedik év (három kisepikai mű, 2008), M1/M7 (versek, 2009), Rés a fejben (interjúkötet, Szálinger Balázs beszélget Baricz Gergővel, 2012), Köztársaság (líra, dráma, epika, 2012), Fehérlófia (gyermekdarab, 2015), 360° (versek, 2016), 361° (versek, 2018), Szűcsinger: Ennyit tudtunk segíteni (Szűcs Krisztiánnal – lemez és kötet, 2018), Al-dunai álmom (útirajz, 2020)

Fontosabb díjai: Sziveri János-díj (2000), A Magyar Rádió Petőfi-díja (2001), Bródy Sándor-díj (2001), Színházi Dramaturgok Vilmos-díja (2008), Szép Ernő-jutalom (2008), Junior Prima Díj (2008), József Attila-díj (2010), Salvatore Quasimodo Emlékdíj (2010), Az Évad Legjobb Magyar Drámája Díj (2012), Artisjus-díj (2013), Szépíró-díj (2013), Méhes György-nagydíj (2016), Bárka-díj (2019)

KMI
12

SZAVAKBAN UTAZUNK

2020-2021

„ Néha az víz közelebb a valósághoz, ha nem az igazat írjuk. ”

„ Azon a tavaszon, amikor apám heréi akkorára dagadtak a mumpsz miatt, mint egy-egy szép császárkörte, anyám éppen borókapálinkát ivott. Nem volt iszákos, alig ivott, de ha mégis, akkor mindig ugyanazt itta. Korszakai voltak. Sörkorszak, szilvapálinka-, konyak-, vodkaszak. Nem sok: egy pohár sör vagy egy kupica tömény. Ő nem kupicának hívta, hanem pikucának: szerette csavirgálni a szavakat. Olyan leveleket írt, hogy a címzettek hálásan és szerényen válaszoltak, mentegetőzve, hogy nem tudnak hasonlóan ízes, érzéletes és humoros levelet írni. Apám a tíz palack sárga címkes bugaci borókapálinkát az egyik barátjától kapta, a mumpszot tőlem. ”

(Apám darabokban – részlet)

„ Száraz szeret a távoli múltban kutakodni, idegen népek között, ismeretlen földrészekben. Mintha a mi köldöknéző provincializmusunkat próbálná lerázni magáról. Eredményesen: írásművészete rejtélyes, enigmatikus, ám mégsem érthetetlen. Ne értsük félre! Szerzőnk nem valamiféle egzotikummal traktálja a nosztalgizáló olvasót. Nála magyarabb írórt keveset ismerek. ”

(Ferdinandy György – Apám darabokban)

Több műfajú írónak mondanak, regények, kisregények, novellák mellett írok publicisztikát, egy időben sorra jelentek meg albumaim. 1958-ban születtem Budapesten. Történelem és levéltár szakon végeztem, belekóstoltam a régészetbe is. Dolgozom számos nagy kiadónak, napilapnak, folyóiratnak. Óvodás koromtól rendíthetetlenül hittem, hogy könnyűbűváregész leszek, kölyökkoromban római őrtoronyok maradványait, avar kurgánokat sejtettem minden dombocskában, és biztosan tudtam, hogy meglelem Attila és Árpád sírját, s a Titi-caca-tóban és Yucatan vizeiben keresek maja kincseket. Nem így lett. Egy időben filmrendező akartam lenni. Nem lettem, de barangolásaim során fényképeztem, filmeztem Erdély és a Felvidék tájain, Andalúziában, Katalóniában, Tibetben és Marokkóban.

2020-tól Térey János-ösztöndíjas vagyok.

„ Szokatlan, tobzódó, torlódó bolond szép embersors mese. Mese-gomolygás, amely minden kavargásával és lángoló dűhével boldog életszeretet. Élet-himnusz. ”

(Juhász Ferenc – Az Ezüst Macska)

„ Mondjam ki kezdő mondatként, ami már oly régóta kimondásra vár: Száraz Miklós György a legjelentősebb magyar írók közé tartozik. És hozzátehetem, a Lovak a ködben az általam eddig olvasott legjobb regények egyike. (...) varázslatos mondataiban otthonosan érzem magam, szereplőinek megszólalása engem, az olvasót is belevon az életükben felbukkanó esélyekbe és csapdáikba. Mozdulataik bennem folytatódnak, feladványaik engem gondolkodtatnak meg. ”

(Kabdebó Lóránt – Lovak a ködben)

Fontosabb kötetei: Az Ezüst Macska (regény, 1997), Lovak a ködben (regény, 2001), iÓ, Santo Domingo! (regény-esszé, 2003), Cigányok – Európa indiánjai (esszé-album, 2007), Andalúziai kutyák (tárcanovellák, 2012), Elpatkolsz, szívem, mint a pinty (novellák, 2014), Apám darabokban (regény, 2016), Az álomvadász (regény, 2017), Osztozkodók (kisregény, 2018), Székelyek (művelődéstörténet, 2018)

Fontosabb díjai: József Attila-díj (2003), az Ünnepi Könyvhét miniszterelnöki különdíja (2012), az MMA Könyv-nívódíja (2016), a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje (2018)

SENIOR

„ A vers születése titokzatos, öntörvényű folyamat, a tollat támasztó kézfej talán csak mankó, a szerző csupán közvetítő, egyfajta médium. ”

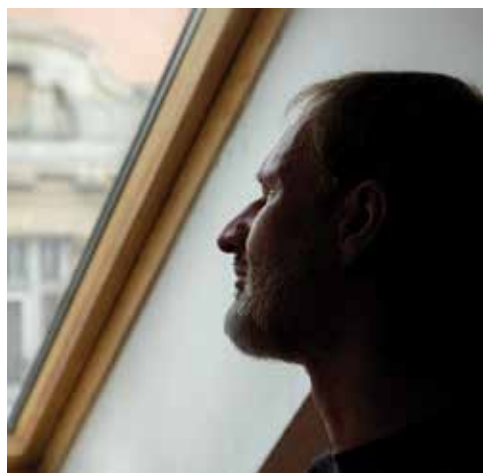
1972-ben születtem Budapesten, jelenleg is a fővárosban élek. 1990-ben érettségiztem az Arany János Gimnázium angol tagozatán, majd 1997-ig katolikus teológiai tanulmányokat folytattam Esztergomban, Szegeden és Pécsen. 2000-tól 2004-ig Krakkóban éltem.

2010–2013 között az Új Ember katolikus hetilap rovatvezető szerkesztője voltam, 2014 óta a Magyar Napló folyóirat versrovatát szerkesztem, valamint 2018-tól a Parnasszus folyóirat olvasószerkesztőjeként is tevékenykedem. A Magyar Írószövetség választmányi tagja és Műfordítói Szakosztályának elnöke, továbbá a Kölcsey Társaság elnökségi tagja és a Magyar PEN Club tagja vagyok.

Önálló köteteim mellett négy angol és tizenkilenc lengyel fordításkötetem jelent meg. 2020-tól Térey János-ösztöndíjas vagyok.

„ ...mértéktartóan nosztalgikus ez a hang, olykor szemérmes megrendülésről tanuskodó, máskor ironikus, sőt, horribile dictu, időnként a frivolitásig is eljut (...) úgy egyésges, hogy közben sok hangot intonál, sok témát szólaltat meg. Ha bárhol kinyitjuk: lapjai újabb lapokra nyílnak. ”

(Filip Tamás – Készülődés)

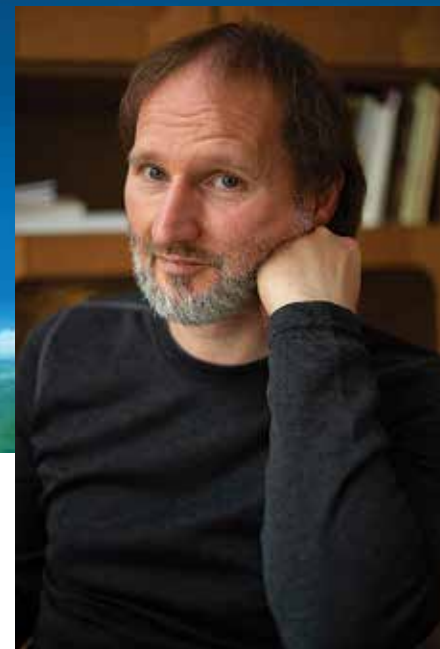
„ ...kiforogják végül magukat a dolgok, a jó és a rossz krikzkrakszaiból össze-összeáll valami felsejülő mintázat. Megérint az átlényegülés lehetősége. ”

(Sturm László – Össze)

„ Végző soron egy-két reményünk ha marad. Vízszontlátni tavasszal a leveleket a fán. Lélegzetvételnél lassabban írni. Feleznit a büntetést, harmadolni a gyászt. ”

(Október – részlet)

„ Zsille Gábor a virrasztó poéták közé tartozik. A virrasztás kapcsolatteremtés, kapcsolattartás: kézfogás múlttal és jövővel, kézfogás a jelenbeli embertárral... Az élet és halál mezsgyéjének otthonos bejárása. ”

(Kovács István laudációjából)

Kötetei: Kihűlő, északi nyár (versek, 1998), Elúszik, beköszön (versek, 2002), Gondolj néha Zalalövőre (versek, 2005), „Isten magyar népének szolgája.” Kuklay Antal élete (tanulmánykötet, 2005), Krakkói jegyzetek (próza, 2007), Amit kerestünk (versek, 2009), Össze (válogatott és új versek, 2015), Lengyel kultúrincsek (esszék, 2017), Örökség, mulandóság (esszék, kritikák, beszélgetések, 2018), Készülődés (versek, 2019)

Fontosabb díjai: Bella István-díj (2008), a Tokaji Íróklub nagydíja (2013), József Attila-díj (2015), Tóth Árpád Műfordítói Díj (2015), Magyar Arany Érdemkereszt (2018), Hieronymus-díj (2019)

„...a nyelv önmagában kevés, a szavak közönséges jelentése nem elég. A lényeg a nyelven túl létezik, érzésekben, gondolatokban, és szavakkal elmondani csak úgy lehet, ha költészté formáljuk azokat.”

„ Felszakadnak roppant csillagködök. Még rendszerűnek látszik az egész. Egy ütemre vernek mind a délkörök,

de Isten nem hall, nincs, vagy félrenéz. Én milliárd apró darabra török, egyben maradni, élni túl nehéz. ”

„ ...a szövegek tematikus fókuszában álló egzisztenciális válság oka nem más, mint hogy a kiüresedés után ezzel a héjjal vagy hüvellyel még kezdenie kell valakit a megszólalónak. ”

(Smid Róbert)

Börömet 1997 tele óta hűti a szél és fűti a legközelebbi csillag, tábortűz vagy radiátor. Érkezésemkor fiatal szülőket kaptam, s velük négy nagyszülőt, akiknek egyetlen unokája vagyok – a felőlük érkező mértéktelen szeretet feldolgozására máig nincs módszerem. Az ország délnyugati lankáin cseperedtem édesanyám ételein, apám igazán; barátkoztam az erdővel, a csenddel, a magánnyal, a renddel és a megkerülhetetlen káosszal. A világot a természettudományokon keresztül próbáltam megfejteni, az életre rajzban feleltem, az emberre írásban. A költészet művelésére való hajlamom – miként az lenni szokott – az ivarérettséggel jelent meg, így a kifejezéshez elsődleges eszközömmé az írás vált, a befejezéshez pedig a türelem.

Apám révén kezdtem el tizenévesen vendéglátóiparban dolgozni, eleinte pultosként, majd nagyobb rendezvényeken pincérként. Azóta munkálkodtam food truckban, könyvkötő műhelyben, s ha jól alakulnak a dolgok, egyszer tanár leszek. 2015 óta élek Szegeden és hallgatok az egyetemen magyart, médiát, pedagógiát, közben az Előretolt Helyőrség Íróakadémia ösztöndíjasaként gyakorlom a versírást.

„ ...bizonyossággá vált számára, hogy – minden ironiája, sőt játékosága és humora ellenére – született kételkedőként, önironikus alkatként is heroikus feladatok várnak rá a költészetben, amelynek »labirintusa« mélyén megfejtendő titkok rejlenek az ember állati és hőroszi kettősségéről. ”

(Alföldy Jenő)

„ Ha vannak titkai Bék Timurnak, akkor azok klasszikus fajtájúak: el nem tékozolt tehetség, munka, erős önkritika, magas lécz. Sorai mégis könnyed természetességgel olvastatják magukat. Világot teremtenek, olyant, amelyet magunk is tovább építhetünk felmerülő kérdéseinkkel. ”

(Farkas Wellmann Éva)

Kötete: Aszterión (2019)

Díjai: Gérecz Attila-díj (2019), a Magyar PEN Club Khelidón-díja (2019), a Magyar Írószövetség Debüt-díja (2020)

JUNIOR

MARCSÁK
GERGELY

„ A jó vers az én olvasatomban a szép fogalmának szinonimája. ”

„ S ha Isten egyszer Baskírföldön járna, és rácsodálkozna, hogy ki fekszik itt, meséld el neki, mondd, hogy megtalálta végre az utolsó kárpátaljai. ”

(Örök fogság – részlet)

1990-ben születtem a kárpátaljai Kincshomokon, jelenleg Beregszászon élek. A középiskola befejezése után az Ungvári Nemzeti Egyetemen szereztem magyar nyelv és irodalom szakos tanári diplomát, majd öt évig az Ungvári 10. számú Dayka Gábor Magyar Tannyelvű Középiskola magyar-tanára és szervezőpedagógusa voltam. A Debreceni Egyetem Irodalom és Kultúratudományok Doktori Iskolájának abszolvált PhD-hallgatója vagyok.

Első verseim 2010-ben jelentek meg, azóta több folyóiratban és antológiában is közölték írásaimat. A versek mellett rövidprózákat és tanulmányokat is írok.

A Kovács Vilmos Irodalmi Társaság alelnöke, a Fiatallírók Szövetsége és a Magyar PEN Club tagja vagyok.

„ Hangulatában, szókimondásában, elkötelezettségében, távoli kultúrára való ráhangoló-dási képességében, apokaliptikus képekhez való vonzódásában és komolyságában – a szó legjobb és legnemesebb értelmében – Faludy György költészetét idézi Marcsák Gergely könyve (...): úgy aktuális, trendi, vagány és modern ez a könyv, hogy közben benne van a történelmi, néplelki, irodalmi hagyomány folytathatóságának minden kelte és eszköze. ”

(Nagy Koppány Zsolt)

„ Csak látszólag könnyű megragadni ezt a dalszerű költészetet. A dalban egyszerűnek kell lenni, és az egyszerűség mindig a nagyon érzékeny összetettség lepárlása (...) ki kell emelnünk a költő mesteri formaérzékét, a kötetben szereplő klasszikus verstani alakzatokat a szonettől a limerickig, a hexametertől a szapphói strófiáig. Rímtechnikája briliáns, ahogyan sor- és strófafelépítése is, a dalformához illő refrénes megoldásai szintén. Már-már túlságosan is profi költő Marcsák Gergely (...) ”

(Payer Imre)

„ ...kiteljesedni [látszik] – a poétikai mesterségbeli tudás erényei mellett – Marcsák Gergely emberi és költői azonosulása a mindenkori vesztesek (személyiségek és közösségek) életérzésével, akiknek sorsát irgalmatlanul determinálják hatalomra kerülő elvetemült ideológiák. ”

(Nagy Zoltán Mihály)

Kötetei: Fekete-Tisza (versek, 2019), Pottó-panzió (gyerekvers, 2019), Súlyos hagyomány (előadások, cikkek, recenziók, 2020)

Díjai: Együtt Nívódíj (2017), Gérecz Attila-díj (2019), a Magyar PEN Club Khelidón-díja (2019), a Magyar Művészeti Akadémia Könyv Nívódíja (2019)

JUNIOR

NAGY
LEA

„...A költészet számomra (...) mint-ha életet lehelnék valami olyanba, ami azelőtt teljesen ismeretlen terep volt. S ez a valami azóta is lélegzik, formálódik és duzzad.”

(Zalán Tibor)

2000-ben születtem Szolnokon, Budapesten élek, délvidéki gyökerekkel.

Négy művészeti skálán mozogtam eddig: tánc, zene, festészet, irodalom – ebben a sorrendben. A tánc számomra a balettel jelentette Szitt Melinda mesternőnél a Mozdulat táncműhelyben, míg a festészet, a rajz horizontjait Király György és Sinkó István festőművészek mutatták meg. 2019 telén lehetőségem volt bemutatni első festménysorozatomat *Nő* címmel a K.A.S. Galériában. E három társművészetet hol váltakozva, hol egy időben művelem. 2020 tavaszán fejeztem be tanulmányaimat a Jaschik Álmos Művészeti Középiskola festő szakán, s az ELTE BTK magyar-horvát szakán tervezek továbbtanulni.

Verseket tizenhat éves korom óta írok. Az irodalom mindig is közel állt hozzám, viszont korántsem olyan jelentősen, mint a tánc vagy a festészet. A költészet úgy robbant bele az életembe, mint ahogy megszületik egy vers kezdősora. Spontán, s olyan fordulattal, amelynek még maga a szerző sem tudhatja előre a végét. Tanárom, mesterem, Petőcz András költő, író indított el ezen az életpályán 2016–2017-ben a Kodolányi János Egyetem líra kurzusán.

Az *Előretolt Helyőrség* Íróakadémia hallgatója és az *Irodalomismeret folyóirat* szépirodalmi rovatának munkatársa vagyok.

„Álmomban távolról beszél hozzám egy lány, nem ismerem, leveszem a magány ellen feltett utolsó lemezt, elhallgat ő is, s én hallgatom, ahogy hallgat velem, könnyei némán folynak végig az arcán, a baba halott, mondja, cigarettát tesz a szájába, és melankóliába ütközik.”

„Csak nézi a bolygót, számolja a perceket, nézi az irányt.

Elvágódik. Egy innen alig látszó csillag bolygójára
Hogy onnan nézve, ide vággyhasson el.
Ide, a messziségbe.”

(Iránytű – részlet)

„...kétségtelenül idézi a költőelőd József Attilát, elsősorban abban, hogy szóteremtő képességgel, sajátos nyelvi leleményekkel lepi meg az olvasót, de még inkább idézi – szavaiban is! – Arthur Rimbaud-t, a kamaszköltőt, akinek szabadságvágya és »vadsága« éppen a költészetében tudott kiteljesedni.”

(Petőcz András)

„Nagy Lea még egészen fiatal, egy különös kiscsillag, aki beleszeretett egy messzi fénypontba. Felsegezett tekintettel és magabiztos költői nyelvvél lépett a magyar költészet porondjára. Elveszett mondatok után kutat vagy éppen hallani véli, ahogy felettünk kibontják napelem-szirmaikat a műholdak. És tudja, hogy a költészet által lehet a legfőbb tudást megszerezni, általa lehet a világról és az emberi lélekről a legrejtettebb titkokat felfedezni.”

(Fenyvesi Ottó)

Kötetei: *Légörvény* (versek, 2018), *Kóhullás* (versek, 2020)

Díja: a Magyar Írószövetség Debüt-díja (2019)

JUNIOR

„ Világunk virtuális és emberi mivoltunktól ijesztően távol álló építményeinek elnyomása alatt élünk, és hogy egy kicsit megismerjük önmagunkat, a valóságot, el kell menni, befelé, felfelé, szét vagy össze. A költészet valóság. ”

1994-ben születtem Budapesten, jelenleg is a Belvárosban élek. 2013-ban tettem érettségi vizsgát a Budapest-Fasori Evangélikus Gimnáziumban, majd 2015-ben nyertem felvételt a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsész- és Társadalomtudományi Kar magyar-hittan osztagán tanári képzésére, ahol 2019-ben Kiváló művész ösztöndíjban részesültem, majd 2020-ban jeles minősítésű diplomát szereztem. 2020 nyarán ösztöndíjas helyen felvételt nyertem a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Irodalomtudományi Doktori Iskolájába.

2015 óta publikálom műveimet nyomtatásban, 2017-től vagyok az Előretolt Helyőrség Íróakadémia pályakezdő ösztöndíjasa. Első kötetem 2019-ben jelent meg.

„ Regős Mátyás világa otthonos, szerethető, játszik a groteszkkal, és (...) hajlik a mágikus realizmusra. A történetek nemcsak bővelkednek a váratlan és meglepő fordulatokban, de ezek természetesen részei a hétköznapiaknak. Mondhatni, itt a természetfeletti és a varázslatos a hétköznapi. De (...) ez a könyv nem az önbecsapás vagy az önámítás mesekönyve. Éppen ellenkezőleg: eltávolodás ezektől, szembenézés a félelmekkel, a nehézségekkel... ”

(Tóth Csilla)

„ Csak legyintek, kedves ministrálás, holtfáradt parancsok, én Rimbaud volnék, Apa. Öreg hitét gúnyolom és árulom ma is, tangóharmonikás a Moszkva téren »eladó« felirattal a hangszerét. ”

(A fiúk otthon maradnak – részlet)

„ ...felrúg minden konvenciót, a Patyik Fedon élete bizarr, szokatlan, és látszólag semmi köze a vershez. A műfaj keretei közé nem illeszkedik be, lázadó, szabályt szegő, outsider líra. ”

(Varga Melinda)

„ ...megtaláljuk mindazt, amit a jó irodalomtól elvárunk: valós, mély érzelmeket, kendőzetlen realitást és végletes gondolati szabadságot. Igaz, nem sokat gondolkodik ő irodalomról, irodalomelméletről (...) csupán irodalmat hoz létre. Azt is mondhatnám, egyebet sem csinál, mint önmagát adja – és ez a maszkok, álarcok korában hihetetlenül izgalmas tud lenni. ”

(Sántha Attila)

Kötetei: Patyik Fedon élete (versek, 2019), Tiki (regény, 2020)

TISZTELT LEENDŐ PARTNERÜNK!

A KMI 12 program alkotói értékes irodalmi produkciókkal gazdagíthatják bármely magyarlakta település kulturális életét. Szerzőink szívesen lépnek fel

- kulturális szervezetek, könyvtárak,
- állami és önkormányzati intézmények rendezvényein,
- rendhagyó irodalomórákon,
- fesztiválokon és könyvvásárokon,
- egyéb irodalmi, kulturális programokon.

Fellépéseikhez igazgatóságunk anyagi hozzájárulást is biztosít tiszteletdíj, úti- és szállásköltség formájában. Így Önnek csak a program megszervezésével, népszerűsítésével és dokumentálásával kell foglalkoznia.

Regisztráljon még ma, és hívja meg a KMI 12 szerzőinek valamelyikét az alábbi elérhetőségeken:

www.kmi.hu

kmi12@petofiugynokseg.hu

KMI Szerzőbár

Amennyiben programjainkról szeretne rendszeres tájékoztatást kapni, iratkozzon fel Hírlevelünkre honlapunkon.

Reméljük, felkeltettük az érdeklődését, és rövidesen partnereink közt köszönhetjük!

fi Petőfi
Irodalmi Ügynökség

KMI
KÁRPÁT-MEDENCEI
IGAZGATÓSÁG

